SCHIUL SUB

PE CLĂBUCET, DE LA PLECARE, LA SOSIRE

Un elocvent decupaj fotografic, care ne prezintă pirtia de la Clăbucet luată cu asalt de vizitatorii săi duminicali

PREDEAL, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special). Amatorilor de contraste le propunem să repete experiența noastră. Am coborît în gara Predeal simbătă dimineața. Cele zece minute de drum pînă la pirtia de la Clăbucet aveau să ne convingă de farmecul, neașteptat, al izolării și solitudinii. Într-adevăr, pe cărările care duc spre una din cele mai cunoscute pîrtii de schi din țară, nici țipenie de om! Sus, pe imensul teren de zăpadă, doi-trei schiori rătăciți păreau membrii unei expediții spre piscuri neumblate. Brazii înalți stăteau de strajă într-o împărăție a tăcerii...

Altfel, totul era pregătit pentru a primi oaspeți mai numeroși. Ghereta cu Pepsi-Cola avea un afiș mare invitîndu-i pe schiori la noul tele-schi. Garderoba aștepta, cu toate numerele disponibile. În cabana spațioasă, fețele de mese imaculate te îmbiau să faci popas în fața gustărilor suculente.

— E prea devreme, ne-a lămurit ospătarul amabil, aducîndu-ne un ceai fierbinte. Mai spre prînz vine lumea.

Într-adevăr, către ora 11, pîrtia răsuna de chemările vesele ale elevilor școlii sportive a liceului din Predeal. Vreo trei duzini de fete și băieți în pulovere multicolore coborau în zig-zaguri sprințare panta albă. Apoi, cîțiva vizitatori noi, turiști și oameni veniți la odihnă. Puțini, însă... Prea puțini oaspeți care să onoreze această splendidă dimineață de iarnă. Decorul feeric, zăpada îmbelșugată, mijloacele mecanice de a urca panta, cabanele primitoare, toate aceste atracții ale unui adevărat paradis al sporturilor de iarnă erau prea puțin solicitate. Am plecat de pe Clăbucet cu sentimentul unui invitat la o petrecere, care între timp se aminase.

A doua zi, însă, a fost altceva... Contrast total. N-am mai recunoscut pîrtia singuratică din ajun. Un furnicar de lume se revărsa într-un neîntrerupt du-te-vino, de la „Plecare" la „Sosire". Trebuia să fii tare în „cristianii" pentru a cobori din susul pîrtiei fără pericol de ciocnire, la schi-lift și teleferic se făcea „coadă" pe cîteva zeci de metri, iar la cabană pas să mai găsești vreun locșor neocupat. E limpede. De cu seară, trenurile și autocarele ONT-ului aduseseră sute de vizitatori duminicali ai Predealului, obișnuiții acestui traseu sau alții care făceau premieră. Să nu mai lungim vorba... Clăbucetul se dovedea cu totul insuficient pentru a adăposti, în bune condiții, atîția amatori de schi. Și privind forfota celor veniți, ne reveneau în minte întrebările, ajunse clasice:

— De ce nu se pun în valoare și alte pîrtii predelene, în afara Clăbucetului?

— De ce nu se poate schia în mod organizat în această stațiune, cu grupe conduse de instructori, evitînd învălmășeala de pe pîrtie?

— Pînă cînd se va lăsa așteptată acea promisă pîrtie de săniuțe, care să descongestioneze panta schiorilor?

Nu erau ecourile unor simple meditații. Aceste întrebări reveneau, obsedante, în discuțiile purtate de vizitatorii Predealului, pe pîrtie, în sălile de mese, în tren. Da, ceva nu este încă bine pus la punct în cea mai solicitată localitate de sporturi de iarnă din țară.

Radu VOIA

Părerile, stante pede...

● **HORST WIRSING, responsabilul lotului de tineri biatlonișți din R.D.G., la Poiana Brașov: „Incredibil, dar civilizația și comoditatea au gonit pasiunea pentru sporturile de iarnă. Mă refer la autocare, teleferice, televizoare etc. Trebuie să retrezim idealismul în sport. Noi am făcut prima tentativă cu directorii școlilor din stațiunile de munte, determinîndu-i să-i specializeze pe elevi — în cadrul orelor de educație fizică — pentru biatlon!"**

● **VALERIU IONESCU, predelean, fost campion al țării la coborîre, astăzi profesor de educație fizică în București: „La primul meu campionat național de seniori, am purtat numărul de concurs 134! Astăzi nu vezi mai mult de 20—25 de concurenți la start. De cînd au abandonat competiția Frățilă, Zăpadă, Mișu Bîră, nu a mai răsărit nici un predelean printre schiorii fruntași. De ce?"**

● **MARCEL STUPARU, antrenorul lotului olimpic de biatlonișți: „Trebuie să recuperăm la tir ceea ce pierdem la alergat, pentru că nordicii sînt inegalabili pe schiuri". Oare așa să fie? Nu cumva abandonăm grija pentru alergatul pe schiuri, umblînd după o compensație iluzorie? Nu cumva tocmai din această cauză neglijăm schiul de fond?**

● **GHEORGHE EPURAN, fost antrenor de schi: „Ar trebui studiată posibilitatea profilării profesionii de monitor de schi (dintre foștii schiori), care în timpul verii ar putea deveni ghizi de munte, calificați, de care avem atîta nevoie".**

SLALOM

Dialog autentic.

— Nea unchiule, e adevărat că mîine avem concurs de schi?

— Da, mă Ionuț!...

— Păi atunci, o să-mi vînd biletul la film și să concurez și eu... Adică am să vin și dacă nu-l vînd.

Pasiunea pentru schi se dovedește mai tare decît un captivant film de aventuri.

Dialogul a avut loc simbătă, în casa instructorului de schi al centrului de inițiere din Rișnov — Constantin Vlădea. *Protagoniști: „nea Vlădea" și* Ionuț Bîrsan, *unul din băieții schiorului* Ion Bîrsan. *La cei 8 ani ai săi, Ionuț demonstrează că a moștenit de la tatăl său pasiunea pentru probele alpine.*

★

...Pîrtia de bob din Sinaia e abia în curs de amenajare, în așteptarea înapoierii echipajelor lui Panțuru; pînă atunci, cei 15 elevi boberi ai prof. Constantin Iovan *nu au unde exersa... Dezolante vești după aproape două luni de iarnă plină!*

...La 74 de ani, Filică Pascu *sprijină încă lucrările la pîrtia de bob din Sinaia. A fost un instructor de schi, un deschizător de pîrtii și un ghid de munte pasionat, ideal. A primit distincții, dar nu are o pensie pe măsura meritelor.*

...Continuă filmul tragicomic „Un taxi pentru Cota 1400". *Conducerea I.G.C.S. se obstinează în sistemul — pe care în mod fals îl numește rentabil — de perturbare a circulației rutiere Sinaia — Cota 1400. Oare adoptarea orarului fix de plecare — după experiența pozitivă a altor stațiuni de munte — este atît de dificilă?*

...Cîndva Bușteniul — îndeosebi strada Valea Albă — era vestit pentru pleiada sa de campioni. Acum, doar Dan Cristea merge pe drumul ilustrilor săi predecesori. Cu o floare însă... Se spune că asociația sportivă Caraimanul preferă fotbalul și că pentru aceasta consumă fondurile secției de schi. Poate vor

reuși să-l joace și pe planurile înclinate ale pîrtiilor de schi....

...Iubim copiii. Din tot sufletul. Îi mîngîiem, le cumpărăm bomboane, îi ducem la

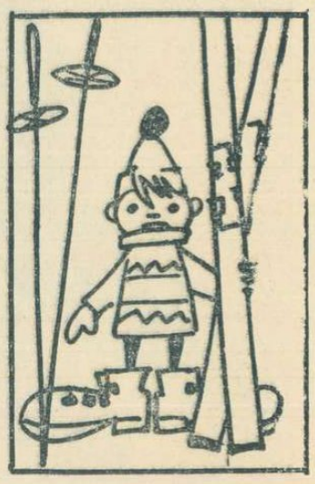

cinematograf. Atunci de ce îi uităm cînd este vorba de bocanci și de schiuri?

...Părea rezolvată — în parte — problema mijloacelor mecanice pentru urcușul la locurile de start. Dar (există și aici un dar...), unele

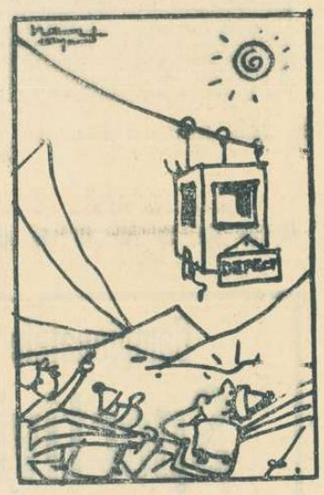

dintre ele stau nefolosite: la Vîrful cu dor — de doi ani, la Sinaia, în Postăvar. De unde se vede că nu numai motoarele sînt necesare pentru a le pune în mișcare...

PRINTRE CEI CE VISEAZĂ LA FAIMA LUI JEAN-CLAUDE KILLY

SINAIA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special). — Zăpada e generoasă și răbdătoare. Ea se așterne în straturi succesive și se oferă celor ce vor s-o mîngîie cu catifeaua tălpicelor de lemn.

Traversezi oceanul de albeață cu telefericul, spre Vîrful cu Dor, admiri maiestatea naturii, imobilitatea ei aparentă sub sulițele soarelui și, din scaunul cu proptea, te crezi stăpînul ei. Dar singurătatea nu e sfetnic bun. La atît lirism, tabloul sportiv din Bucegi e prea prozaic...

Pe admirabilele pante alpine — în decorul cărora Toni Sailer ar fi turnat cu plăcere un film — apar, în toată după-amiaza de simbătă, 3—4 schiori. Este adevărat că pe versantul sudestic al Bucegilor zăpada se prezintă, aproape de la cotă la cotă, sub stări diverse, dînd reliefului configurații diferite. Dar aici, tocmai aici, se călesc gleznele schiorilor, aici își pot verifica îndemînarea și adaptabilitatea la terenuri variate, aici se învață taina ceruitului. Cei cu care am stat de vorbă, oameni de specialitate, deplîng mutarea centrului de greutate al schiului românesc la Poiana Brașov, acuzînd opțiunea pentru comoditate și puf, în locul calităților sportive. De loc îngrijite, nebătute, pîrtiile din Valea lui Carp, Firul lui Carp, Sub teleferic, Peste fețe, Valea Tîrlelor, Valea Călugărilor — atît de atrăgătoare în ciudata lor toponimie — așteaptă pe cei ce deocamdată le ocolesc. Mi-au vorbit despre agonia schiului sinăian foști campioni naționali sau schiori fruntași din anii trecuți (Constantin Ciocoiu, Marin Niculescu, Ion Pascu, Ion Vulpe). Este ciudat să-i regăsești pe acești oameni, în majoritate, plasați în posturi pe la teleferice sau cabane, atunci cînd locul lor ar fi în rîndurile unui corp de monitori de schi, la a cărui înființare ar trebui să trecem de îndată, fără prea multe meditații sterile.

În tot acest sezon, pe versantele de deasupra Sinaiei, deși primul fulg de nea a căzut din noiembrie, **nu s-a disputat decît un singur concurs de schi!** Nici la Bușteni, duminică, în afara unor turiști răzleți, care își purtau schiurile pe umăr în jurul Căminului Alpin, nu a existat vreo activitate competițională organizată.

Singura consolare a constat în asaltul de voioșie și exuberanță dat de 150 de copii asupra străzii 6 Martie (la un concurs de săniuțe) și asupra muchiei „Tîrul la porumbei" (la un concurs de slalom uriaș). Ambianța era reconfortantă. Se străvedea nostalgia, dar și speranța, în ochii părinților care au vegheat pantele. Trei strungari din Sinaia și-au văzut fiii încununați: trei elevi de 13—14 ani, din aceeași clasă, pregătiți de același antrenor (Radu Banu) și care, după doi ani de schi, visează același lucru: să semene cu Tăbăraș. Poate va veni ziua cînd **Iosif Răduță, Ion Neagu și Constantin Tecușanu** (nu cumva fiul fondistului Nelu Tecușanu?), clasați în această ordine la categoria 13—15 ani, vor viza faima lui Jean-Claude Killy!

S-au clasat la celelalte categorii: 7—10 ani — Rugiero Bușțiuc și Alin Năstase, la egalitate; 11—13 ani — 1. Marian Burchi, 2. Iulian Șerban; peste 15 ani — 1. George Negotei, 2. Cătălin Dinulescu, 3. Paul Dumitrel.

Cantitatea de efort depusă de entuziaștii prichindei sinăieni — în neîntreruptele lor coborîșuri și urcușuri — ar fi putut fi redusă dacă, în imediată și amarnică vecinătate a pistei, n-ar sta inert schiliftul — nepus în funcțiune din pricina unor formalități birocratice.

În concursul de săniuțe (dublu) — cel de al treilea din acest sezon organizat de prof. Vasile Feldman — au cîștigat: pînă la 10 ani — Cornelia Dimulescu + Mariana Calista și Cezar Popa + Florin Nițoiu; 10—14 ani — Ana Ioja + Olga Cichi și Adrian Wissernig + Constantin Belciu; peste 14 ani — Florentina Neagu + Mariana Călinan și Octavian Lixeanu + Marian Niculescu.

Încurajator. Dar la concursul de fond pentru juniori s-a renunțat din cauza concurenței Poienii Brașov. Trist...

Victor BANCIULESCU

ÎN EXCURSIE, LA MUNTE!

Iarna domnește de mai multă vreme pe meleagurile noastre. Dar, nicăieri nu-i simți mai bine farmecul ca la munte, acolo unde pîrtiile, acoperite de un strat gros de nea, te invită la schiat. Nu este, deci, de mirare că la întrebarea „unde ne petrecem week-end-ul?" peste 2 000 de bucureșteni au răspuns: „la munte!" *Simbătă și duminica dimineața au luat loc în 26 de autocare confortabile și în cele 11 vagoane ale trenului special O.N.T. muncitori și tehnicieni de la Electronica și Electroaparataj, Confecția și Laromet, membri ai asociațiilor sportive școlare și ai unor instituții și întreprinderi din Capitală.*

Petrecînd sfîrșitul săptămînii la munte, făcînd excursii sau schiind, alunecînd cu săniuța sau pur și simplu plimbîndu-se printre cochetele vile ale stațiunilor montane, excursioniștii bucureșteni, ca și miile de turiști din alte localități, s-au recreat minunat, au cules impresii de neuitat. Și, mai ales, au făcut un pas (poate chiar primul) spre unul din sporturile de sezon. Mulți, foarte mulți dintre ei, vor simți mereu chemarea muntelui, a acestui prieten de care nu te poți despărți. Săptămîna viitoare, celor 2 000 li se vor adăuga alte sute și sute de viitori prieteni ai muntelui!

Cu ce schiem?

...în 1967 urma să fie produse 650 de perechi de schiuri de fond (Brașovul și Bucureștiul nu au contractat nici o pereche, bazîndu-se doar pe import);

...schiurile de slalom și coborîre nu sînt realizate la nivelul cerințelor internaționale, elasticitatea și durabilitatea lăsînd de dorit;

...pînă în 1957 se fabricau anual circa 10 000 de perechi de legături și pînă acum doi ani se produceau, tot anual, 2 000 de bețe de bambus. Acum producția acestor materiale a fost sistată și cele amintite se importă.

...bocanci găsim în magazine. Modele variate, calitate medie, acceptabilă. Copiii sub 10 ani au fost uitați, însă, și de această dată, bocancii pentru ei avînd o slabă calitate.

...nu se găsesc mănuși și ochelari pentru schi, iar hanoracele, pufoaicele și pantalonii din fire sintetice sînt lipsite de varietate.

Credem că nu mai este necesar să precizăm ce trebuie făcut pentru ca amatorii de schi să aibă la dispoziție cele necesare. Este adevărat, prin magazine găsim cîte ceva (din import), dar la prețuri greu accesibile.

Schiorii doresc mai multă înțelegere din partea organelor de resort ale Ministerului Comerțului Interior.

Producția internă de schiuri (C.I.L. Reghin) a crescut de la 2 000 de perechi (1962), la 14 000 de perechi (1967). Dar...

...schiuri pentru copii se fabrică în cantități mici și de slabă calitate (la cererea federației s-a renunțat la schiurile Pionier, depășite din toate punctele de vedere, cerîndu-se îmbunătățirea calității acestora);

...pentru copiii sub 10 ani (Mihai Bîră a concurat pentru prima dată la 6 ani) nu se fabrică nici un fel de schiuri și nici tălpici pentru cei sub 5 ani;

Cum să învingem nămeții?

Dacă în această iarnă nu ne putem plînge de absența zăpezii, ni s-a părut interesant să vedem dacă magazinele de specialitate sînt pregătite să ofere tot ceea ce trebuie pentru a înfrunta — la modul sportiv — nămeții. Corespondenții noștri din cîteva localități au vizitat magazinele cu articole sportive și ne-au relatat:

PREA PUȚINE SPERANȚE

LA VATRA DORNEI, un adevărat fief al schiului, sînt puține speranțe ca amatorii acestui sport să-și poată procura din magazinul local cele necesare pentru întreceri. În toamnă, aici se mai găseau schiuri, hanorace și bocanci, dar acum inventarul este foarte redus. 65 de perechi de schiuri (toate între 400 și 500 lei perechea), 11 perechi de bețe (de la 100 pînă la 188 lei!) și mai puțin de 50 de perechi de bocanci. Lipsesc cu desăvîrșire puloverele și hanoracele, ca și schiurile și bocancii pentru copii. Ca să nu mai vorbim despre simțul gospodăresc...

Continuîndu-și raidul la SUCEAVA, corespondentul nostru principal **C. Alexa** ne relatează că — din motive greu de înțeles — magazinul cu articole sportive este situat în afara centrului comercial al orașului și dispune de un spațiu foarte restrîns. Trebuie să fii mai întîi foarte bun la orientare turistică (obișnuit cu busola și descifrarea hărților), ca să găsești magazinul cu obiecte atît de căutate și, apoi, un maestru la rugby ca să răzbești prin „grămada" cumpărătorilor. Cîți dintre cei dornici să-și cumpere echipament sportiv de sezon au aceste calități? În orice caz, cel care le întrunește primește răsplata: magazinul este bine aprovizionat. Sînt aici peste 200 de perechi de bocanci (n.b. toate mărimile!), schiuri pentru copii și adulți (la prețuri rezonabile), hanorace ș.a.m.d. Tot e bine...

LA SINAIA: LIPSESC SCHIURILE!

Prin intermediul corespondentului nostru **P. Popa** am primit din SINAIA un adevărat S.O.S.: **de mai bine de 10 zile, singurul magazin de specialitate din această localitate montană așteaptă să i se onoreze comanda de schiuri!** Pînă atunci, cumpărătorii sînt invitați să-și procure... legături pentru schiuri („Toronto", „Oberhof", „Mesta"), **bețe din fibre de sticlă și bocanci.** Întrebarea este: ce să facă cu ele? Poate forurile în drept ne vor da un răspuns concret trimițînd și schiuri. Și poate vor trimite sortimente la prețuri accesibile.

NICI REȘITENII NU SÎNT MULȚUMIȚI

Relatarea corespondentului nostru **I. Plăvițiu** se încheie astfel: **„După cum se vede, aprovizionarea cu materiale pentru sezonul sportiv de iarnă lasă de dorit la REȘIȚA".** Vă imaginați, desigur, că înaintea acestui final, corespondentul nostru ne-a vorbit mai mult despre ceea ce ar dori să fie în magazin și nu despre ceea ce se găsește... Fiindcă se găsește prea puțin...

LA PETROȘENI, BUNĂ DISPOZIȚIE

Ultima relatare telefonică primită a fost cea a corespondentului nostru **S. Băloi** din PETROȘENI. Ni se spune că acolo toți amatorii de schi sînt fericiți. Pe pîrtiile ninse din abundență roiesc zeci și zeci de concurenți. Ei au putut **să-și procure din timp cele necesare și o pot face și acum întrucît magazinul din Petroșeni și-a făcut de astăvară sanie, și o folosește acum...**

LA LUMINA REFLECTOARELOR

Concursurile de schi în nocturnă au început să-și fundamenteze tradiția în Predeal. Simbătă seara, pe pîrtia iluminată de reflectoare, 32 de tineri schiori ai Școlii sportive nr. 2 din București s-au întrecut în cadrul unui concurs de casă, utilă probă de verificare în vederea apropiatelor finale ale campionatelor republicane școlare, în care au de apărat un loc II obținut în ediția trecută și vizează la mai mult...

Întrecerea a cuprins un slalom special, cu 40 de porți. Cel mai rapid s-a dovedit **Puiu Cornel**, clasat pe primul loc cu timpul total de 82,7 sec (41,5 — 41,2). Pe locul doi — **Șulea Mihai** 84,0 sec (41,5 — 42,5). Al treilea a fost **Vespremeanu Tudor** 91,5 sec (44,6 — 46,9). El a concurat, oarecum, sub posibilități, după acel loc 9 obținut la recentul concurs de deschidere a sezonului. De notat, de asemenea, rezultatul bun al lui **Pădureanu Cristian** (13 ani), care a fost cronometrat cu 96,9 sec. (49,6 — 47,3), clasîndu-se pe locul șase.

La a doua categorie, a speranțelor, victoria a revenit lui **Cristea Radu**, care urcă mai greu decît taicăsău, reputatul alpinist Emilian Cristea, dar coboară în iureș (110,1 sec.). Al doilea s-a clasat **Adrian Chirulescu** (112,6 sec.), care cunoaște, și el, schiul din familie... O fată deține locul trei la această categorie. Pentru **Ioana Georgescu**, acele cronometrului au arătat, în total: 113,3 sec.

Conduși de harnicii lor profesori de schi — Tea Ionescu, Anton Pădureanu, Sava Ștefan — elevii Școlii sportive nr. 2 au făcut, cu acest prilej, o bună încălzire în vederea concursurilor viitoare. Ei au programate, în fiecare săptămînă, de aci încolo, asemenea probe de selecție și verificare.

Rd. V.